

ועדה מיוחדת לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז 1976

ד"א.ב.תשע"א
8.7.2011

לכבוד
שר הבריאות
כב' השר

**דין וחשבון לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש)
התשל"ז 1976**

בעניין:
ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות בא כוחו,
עוה"ד שרה שרלב מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי משרד הבריאות,
ירושלים.

הקבל

-נגד-

ד"ר אריה פייגר רופא מורשה, בעל רשיון מ [REDACTED] ובעל תואר מומחה
באומקולוגיה,
באמצעות בא כוחו עו"ד ערן קיימן.

הנקבל

1. הקובלנה -

ביום 11.4.2011 הגיש הד"ר בועז לב המשנה למנהל הכללי של המשרד הבריאות, קובלנה
נגד ד"ר אריה פייגר רופא מורשה, בעל רשיון מס' 13409 (להלן - הנקבל), ואשר על פיה
הורשע בעבירות פליליות כאמור בסעיף 41 (5) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז
1976 (להלן: "הפקודה") וכמו כן גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה כאמור בסעיף
41 (1) לפקודה.

2. התעדה

שר הבריאות מינה את הח"מ כחברי ועדה לדון בקובלנה האמורה בסעיף 1 לעיל (להלן - הקובלנה). הועדה קיימה דיון ביום 26.4.2011 הופיעה בפני העו"ד שרלב, ב"כ הקובל. והנקבל ע"י ב"כ עו"ד קייחמן.

3. האיחעים שברקע הקובלנה

הפרשה שבגינה הוגשה הקובלנה היתה הרשעתו של הנקבל ביום 28.12.2009 בח.פ. 2024/07 בביהמ"ש השלום בתל אביב יפו ב 5 עבירות של לקיחת שוחד לפי סעיף 290 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), 4 עבירות של עושק לפי סעיף 431 לחוק ועבירה של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק. הנאשם זוכה מהפרת אמונים באישומים 2-5 ומעושק באישום השישי.

ביום 28.2.10 ניתן גזר הדין והוטל על הנקבל העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר מהם ששה חודשים בפועל והיתרה על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים אחת העבירות בהן הורשע. המאסר ירצה בעבודת שרות לפי ההמלצה של הממונה על עבודת השרות.

ב. קנס כספי בסך 75,000 ₪ או ייאסר למשך עשרה חודשים תמורתו.

ג. פיצויים למתלוננים בסכום כולל של 21,500 ₪.

ביום 15.3.2010 נתנה השלמה לגזר הדין ונקבע כי העבירות השוחד, העושק והפרת האמונים בהן הורשה הנקבל הן עבירות שיש עמן קלון.

ביום 2.3.2011 ניתן פסק דין של ביהמ"ש המחוזי ת"א ע"פ 7512-04-10 וע"פ 9894-04-10 והוטל על הנקבל עונש של מאסר בפועל של שנה. ייתר מרכיבי גזר הדין משאח בעינם.

המעשים נשוא כתב האישום התרחשו בשנים 1998-2005. האישום הראשון מתייחס לתקופת עבודתו של הנאשם בבי"ח בלינסון והייתר לשנות עבודתו בבי"ח איכילוב, שם שימש החל מ 2000 בתפקיד מנהל השירות לטיפול באונקולוגיה של מערכת העיכול וכסגנו של מנהל המערך האונקולוגי פרופ' ענבר.

במקביל לעבודתו בבי"ח הציבורים, הנאשם ניהל קליניקה פרטית ועבד במשרה חלקית במרפאה לבדיקת שד בקופ"ח כללית בת"א. כמו כן שימש כיועץ בשכר לחברות תרופות וכמרצה באוניברסיטה ומילא בהתנדבות תפקידים נחשבים נוספים במערכת הבריאות כיאה למעמדו המקצועי.

הנאשם עסק במסגרת עבודתו במחקרים קליניים בהם, כדבריו, ראה משאת נפש וציין בסיפוק כי הצליח לגייס לניסויים כ 1000 חולים.

חברות התרופות להן נתן יעוץ בשכר, סיפקו תרופות שניתנו גם לחולים בהם טיפל הנאשם. לא מעט דובר על קשריו של הנאשם עם חברות התרופות המובילות והשירותים המקצועיים שנתן להם בתשלום, אך לא נמצא פסול במעשיו, למעט אי קבלת היתר ל"עבודה פרטית" במן ייעוץ לחברות התרופות. הממונים על הנאשם באיכילוב ידעו על עיסוקיו מבלי שהקפידו בעניין ההיתר שעיקרו מניעת מצבים של ניגוד אינטרסים נושא רלוונטי לעבודתו של הנאשם מול חברות התרופות.

העברות ונסיבותיהן פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. מדובר בשישה אישומים שונים. ארבעת הראשונים עניינם קבלת שוחד בסדר גודל של אלפי שקלים, מבני משפחות של חולי סרטן, מטופליו של הנאשם במסגרת בי"ח, חולים שנפטרו ממחלתם בטרם חשיפת הפרשה. באישומים ראשון ורביעי הורשע בקבלת שוחד מבני משפחה שפנו אליו בבי"ח בבקשה לקבל מידע ועדכון על מצב יקיריהן, הנאשם השיב להם כי אים פמי והציע שיבואו אליו לקליניקה הפרטית שלו, קרי, לביקור פרטי המותנה בתשלום.

במקרה הראשון שולם לו עבור פגישת עדכון שערכה מס' דקות סכום של 500 דולר ובאישום הרביעי סך של 700 שקל. באישום הרביעי הורשע גם בעבירת עושיק שלא יוחסה לו באישום הראשון מחמת התיישנות.

באישומים שני ושלישי הורשע בקבלת כספי שוחד שניתנו לו ע"י משפחות של חולים תמורת זרוז מתן תרופות ממאגר התרופות בבית החולים ואפשרות להפגש עם הנאשם ולקבל ממנו פרטים על מצב החולה ויעילות הטיפול שקיבל.

באישום השלישי התמורה הייתה מתן יחס אישי לחולה בעת שקיבלה את הטיפול באשפוז יום, בכך שלאחר שניתנה לנאשם מעטפה עם כסף, עלה למחלקת אשפוז יום לדבר עם החולה, וכן עבור הסכמה שבשתיקה לאתר לבקשת בנה של החולה לתת לאימו את התרופה שבניסוי. הנאשם קיבל משתי המשפחות מעטפות עם כסף מוזמן, במספר הזדמנויות, במשרדו בבי"ח ובמסדרון בסכומים המסתכמים ב 7,000 ₪ באישום השני וכ 4,000 ₪ באישום השלישי. כמו כן הורשע באישומים אלה באישומים של עושיק. באישום החמישי הורשע בעבירות של שוחד ועושיק בגין דרישת תשלום שוחד מחולה כתנאי להכנסתו לקבוצת מחקר במסגרתה זכאי היה לקבל בחינם תרופה שעלותה 120,000 ₪. הנאשם דרש מהמתלון 20% מסכום זה.

באישום השישי הורשע בעבירה של הפרת אמונים בכך שבין השנים 2002-2005 הפנה חולים מבי"ח לקליניקה הפרטית שלו. חולים שפנו למזכירתו בבי"ח לקביעת תור נענו כי עקב יומנו העמוס עליהם להמתין לתור כ 3 חודשים, זמן המתנה בלתי סביר לגבי חלק מחולי הסרטן ובודאי אלה שמצבם הרפואי קשה. המזכירה נהגה לומר באותו מעמד למבקשי התורים כי אם רצונם לפגוש את הנאשם מוקדם יותר באפשרותם לקבוע תור מיידי בקליניקה הפרטית. דמי ביקור שגבה הנאשם עבור ביקור פרטי 1,000 ₪ בממוצע.

4. ההל"ך בפני הועדה.

4.1 טעוני ב"כ הקובל:

ב"כ הקובל טענה כי המקרה המדובר הוא חמור מאוד. מדובר על הרשעה של הנקבל שהיה סגן מנהל מחלקת אונקולוגית ומנהל השירות והטיפול באונקולוגיה בב"ח איכילוב. הנאשם הורשע ב 5 עבירות של לקיחת שוחד, 4 עבירות של עושק ובעבירה של מרמה והפרת אמונים. ב"כ הקובל הגישה אסופה של 10 החלטות בהם הורשעו רופאים בעבירות של קבלת שוחד ואמצעי המשמעת שהוטלו עליהם כללו בהתאמה החל מנזיפה ועד להתליית רשיון לתקופות שונות עד לתקופה של 5 שנים.

ב"כ הקובל אבחנה את ההחלטות השונות וטענה כי מגוון אמצעי המשמעת שהוטלו היו תלויים בנסיבותיו של כל מקרה, וטענה שהמקרה של הנקבל בפניו דומה בעיקרו להחלטה שהתקבלה נגד פרופ' ברטל מיום 8.1.1996 בתיק 31/90 שלגביו נפסקו 5 שנות התליית רשיון.

ב"כ הקובל טענה במקרה שלפניו מדובר בתקופה ממושכת, עבירות שחוזרות על עצמן, עבירות של ניצול של מצוקה של חולים סופניים. אנחנו מדברים על חולים שאובחנו עם מחלות קשות, סרטן סופני, שברוב המקרים החולים עצמם כבר נפטרו ומי שבא להעיד היו המשפחות.

בנוסף לדרישה של תשלום כספי כדי לתת טיפול, כדי להכניס חולים לתחום של ניסויים קליניים למתן תרופות בלי אישורים של ועדת הלסינקי וכל האישורים הדרושים, תמורת כסף היה מוכן להכניס חולים לניסויים לתת תרופות. אפילו ביקש החזר תרופות שהיה במלאי של המחלקה של חולים, שקיבלו החולים במהלך הזמן ומשום מה לא השתמשו בכל התרופות. מדובר על חולים במחלות קשות שמסופלים בבית חולים, שמבקשים להיפגש עם הנקבל כמנהל מחלקה, כאחראי על הטיפול כדי לקבל מידע על המצב של החולה ועל האפשרויות השונות לטיפול, גם פגישה כזו היתה בלתי אפשרית לעשות בבית חולים. נאמר לאנשים שהיו פונים רק בעוד 3 חודשים ניתן לקבוע, אבל אם אתם רוצים להיפגש עם הנקבל אפשר לקבוע איתו במרפאה פרטית, שזה דבר אסור בהחלט. זה היה יודע לנקבל כאשר הוא התקבל לתפקיד שבצעם הוא קיבל אישור לעבודה פרטית, וזה היה ברור ונקבע במפורש שאסור לו לקבל חולים של בית החולים, שהיו מטופלים בבית חולים בעבר בהווה ובעתיד במרפאה שלו הפרטית, ולמרות זאת אנחנו רואים מקרה אחרי מקרה שחולים ומשפחות

שביקשו להתייעץ עם הנקבל נאלצו לקבוע פגישה איתו במרפאה פרטית וכמובן לשלם, אפילו רק כדי לקבל מידע.

הנקבל אף פעם לא הודה, הוא לא קיבל על עצמו את האחריות.

אנחנו רואים שהנקבל הורשע לא רק בשוחד אלא גם בעבירה של עושק שזו העבירה שמנצלת את המצוקה, החולשה הגופנית או השכלית, חוסר הניסיון, או קלות הדעת.

עכשיו, פה מדובר על רופא שמנצל את המצוקה של חולה עם מחלה קשה סופנית ועם המשפחה שכמובן כל אחד מוכן לעשות כל דבר ולשלם כל דבר כדי לעזור להציל את קרוביהם.

ב"כ הקובל ציטטה מדברי כבוד השופטת גרינברג בגזר הדין נגד הנקבל בע"מ 39 :

"הנאשם עשה שימוש ציני במעמדו הבכיר בבית החולים תוך ניצול חולשותיה של הרפואה הציבורית והעומס בו היא נתונה לשם גריפת קבלת כסף לכיסו. חולה שחייב בסכנה הקרובים לו מוכנים להרחיק לכת לשלם שוחד לרופא כדי לרצותו ולזכות בתשומת לב ובטיפול יעיל".

עוד היא הוסיפה: "חזרתי וקראתי את דברי הנאשם לענש ולא מצאתי בהם שמץ הבנה או הפנמה של מהות ההליך המשפטי הממושך שנוהל נגדו. הנקבל האמין כי המתלוננים העלילו עליו עלילות שווא משום שהיה קצר רוח כלפיהם ולא היה זמין, ולא היה נחמד".

ב"כ הקובל ציטטה מהתוספת לגזר הדין לענין קביעת הקלון במעשה הנקבל: "המעשים בהם הורשע הנאשם אונקולוג בכיר וסגן מנהל מחלקה בבית חולים איכילוב, בעל שם בתחום הרפואי בו התמחה מתאפיינים בניצול כספי ציני של חולי סרטן ובני משפחותיהם מתוך רדיפת בצע. תפקידו הבכיר של הנאשם בבית החולים הקנה לו כוח ושליטה בהם, השתמש לרעה בצורה נלוזה להשגת מטרותיו. לאור כל אלה אני קובעת כי עבירת השוחד, העושק, והפרת האמונים בהם הוא הורשע הן עבירות שיש עימן קלון".

ב"כ הקובל ציטטה מפסק הדין בערעור בביהמ"ש המחוזי את דברי כבוד השופטת ברלינר:

"השומד בפני עצמו הוגדר כסרטן בגוף החברתי הציבורי, והשומד הוא כמו סרטן בגוף חברתי ציבורי, ואם אין מצליחים לעצור בעדו בצעדיו הראשונים הוא עלול להתפשט במהירות לכל אבר ולהרוס כל חלקה טובה שנתרה בשירת הציבור".

בערעור הושת על הנקבל, בנוסף, תקופת מאסר בפועל לשנה.

לאור האמור לעיל ולאור חומרת העבירות בהם הורשע הנקבל ביקשה בא כוח הקובל להטיל על הנקבל התלייה ממושכת לתקופה של 5 שנים זאת גם כדי להעביר מסר של הרתעה לציבור העוסקים במקצוע הרפואה.

4.2 טעוני בא כוח הנקבל:

ב"כ הנקבל טוען כי הדין המשמעתי לא נועד להיות השלמה לדין הפלילי. הדין המשמעתי מטרתו לדון מבחינה מקצועית, אתיקה מקצועית, לברר משמעות מעשיו של הנקבל.

לענין עבודה פרטית ציטט בא כוח הנקבל מפסק הדין בערעור לפיו למקבל היה היתר לעסוק בעבודה פרטית. רופאים בכירים מטפלים בפרקטיקה הפרטית שלהם בחולים המטופלים על ידם בבית החולים בתוקף תפקידם כעובדי ציבור. בית המשפט הגדיר זאת כמצב בלתי ראוי ובלתי רצוי כשמדובר באתיקה מקצועית " "כאשר עצם העובדה שהמערער טיפל באותו חולה בשני הכובעים כעובד ציבור וכבעל פרקטיקה פרטית לא תביא בפני עצמה למסקנה כי קיבל שוחד, או כי העבירות הנספחות שיוחסו לו באישום זה או אחר בוצעו יחד עם זאת אין ספק שהמסכת העובדתית שנפרשה בתיק זה צריכה להוות קריאה למחוקק להסדיר את הנשוא בצורה ברורה, בשקיפות מרבית למען ציבור החולים והרופאים גם יחד".

ב"כ הנקבל, בענין האיסור עבודה פרטית בהתאם להוראות התקשיר, הביא את דברי פרופ' ענבר " זה מסוג החוקים שהופכים אותנו לעובדי התקשיר". בא כוח הנקבל טוען כי הוא מעלה נשוא זה של הפרקטיקה הפרטית לא על מנת להקשות את נשוא הנקבל אלא על מנת שהוועדה תבין את האווירה שבה פעל הנקבל.

בכלל כל כתב האישום, וכל האווירה במשפט הייתה כזו שטענו כלפי דר' פיגר שרתם את הרפואה הפרטית ואת יכולתו כרופא על מנת לעשות לביתו ולגרום לכך שחולים שרוצים את שירותיו יבואו אליו לפרקטיקה הפרטית על מנת שיוכל להרוויח מכך כסף. זאת הייתה האווירה הציבורית במשפט, זאת גם האווירה שעולה מתוך פסק הדין.

יש הבדל גדול מאוד בין רופא שדורש שוחד עבור מעשיו, כמו יקירביץ וכמו ריחני, אני אתייחס אליהם יותר מאוחר, לבין רופא שמואשם ביצירת אווירה "שמחייבת" את הפציינטים להגיע אליו למרפאה כדי שיוכל לגבות כסף באופן פרטי מהם.

ב"כ הנקבל הגיש אסופה של מכתבי תודה מחולים ובני משפחותיהם על יכולתיו העצומות כרופא, מסירותו, חוסר הרצון שלו לגבות כסף ומוכנותו לעשות טיפולים בחינם.

ב"כ הנקבל הביא מדברי פרופ ברבש על העומס הרב המוטל על הרופא "בתור מנהל בית חולים" הוא אומר, "אני חייב לומר שנפח החולים עם ממאירויות של מערכת העיכול שמטופלים היו בבית החולים שלט הוא גדול מאוד, מדובר במאות חולים, ובאופן טבעי כולם רוצים להיראות על ידי דר' פיגר מה שפיצית בלי אפשרי, לכן התסכול של חלק מהחולים והמשפחות, בגלל העובדה שהם לא מטופלים על ידי דר' פיגר הוא גדול מאוד.

דר' אריה פיגר נכנס למשפט כשהוא חושב שהוא חף מפשע. לאורך כל המשפט הוא ניהל את הגנתו, הוא חשב שהוא חף מפשע, ואת האמת הוא חושב שהוא חף מפשע גם היום.

אריה פיגר התנהל לאורך השנים באופן שבו מתנהלים רופאים רבים מאוד במערכת הבריאות הציבורית.

לדברי ב"כ הנקבל מדובר בסכום של 20,000 ₪ שהתפרסו על פני 10 שנים, כשלא כמו במקרה של דר' ריחני שם מדובר ב 12 פעמים בסכום של 200,000 ₪.

ב"כ הקובל טען כי דר' פיגר הוא מבכירי הרופאים בארץ אם לא הבכיר שבהם שעוסק בתחום של מערכת העיכול, גידולים ממאירים של מערכת העיכול. הוא עומד מאחורי הקמת התחום הזה

הספציפי הזה של גידולי מערכת העיכול, הוא עומד בראש היחידה באיכילוב, והוא עוסק רבות מאוד גם במחקר בתחום הזה, והוא נחשב כאחד מהרופאים שהם פורצי הדרך בתחום הזה בארץ.

אוכלוסיית רופאי האונקולוגיה היא מצומצמת והוא נחשב אונקולוג פורץ.

בין השיקולים שוועדת המשמעת הזאת צריכה לקחת הוא גם טובת החולה וטובת הציבור.

במשך הקריירה שלו והיא ארוכה מאוד הוא טיפל בעשרות אלפי חולים. אני רוצה להגיש לכם פה במסגרת הטיעון לעונש עצומה שארגנו החולים בה הם מבקשים להימנע מלהגביל את יכולתו לעבוד כרופא, או להגביל את זה בצורה מידתית, כיוון שחוסר האפשרות שלו לתפקד כרופא יפגע בהם קשות.

ב"כ הנקבל ביקש להתייחס לעיקרון מדיניות הענישה הראויה והאחידה. בענישה ראויה הכוונה היא שכל מקרה ומקרה בנסיבותיו. כל מקרה צריך להישקל לגופו, אין ענישה חד משמעית-עושה מרמה שוחד שווה 5 שנות התליית רשיון. יש להתאים כל עונש למקרה המיוחס לו.

לעניין אחדות הענישה ביקש לאבחן את המקרה של הנקבל לעומת אסופת ההחלטות שהגישה ב"כ הקובל וטען כי המקרה היחיד שרלוונטי לעניינו הוא המקרה של דר' אורי רייחני. המקרה של דר' ברטל הוא מקרה שארע לפני הרבה שנים.

ב"כ הנקבל ביקש להפנות את תשומת לב הוועדה לנושא חלופי הזמן והתמשכות תהליכים.

האישום הראשון מבוסס על מקרה שקרה ב 1998 כשהחקירה החלה 8 שנים לאחר מכן וכתב האישום הוגש ב 2007.

גם ייתר האישומים הוגשו מס' שנים ניכר לאחר קרות האירועים וגזר הדין ניתן ב 2010.

ב"כ הנקבל ביקש להתייחס לנסיבותיו האישיות של הנקבל.

ראשית לעניין הפרסום בתקשורת, עולמו חרב עליו לחלוטין, התקשורת בצעה בו לינץ מוחלט וכינתה אותו מפלצת. חולים שבאו לבית המשפט השוו אותו למנגלה. עם פרוץ הפרשה יצא לחופשה ממקום עבודתו בבית החולים איכילוב.

האיש הזה חי חיים צנועים ביותר עם אשתו שמתפרנסת כמורה לפסנתר. מעולם לא היו לו את הכספים שנטען שהיו לו. נוהג במכוניות ישנות. חי חיים פשוטים וצנועים. את הכסף המועט שעוד חסך כ-150,000 שקל, או כ-150,000 דולר שהיה מועד לתת לילדיו בזמן החתונה הוציא את כולו על שירותים משפטיים, את כולו. האיש יכנס לבית הסוהר כשההכנסה היחידה שיש למשפחה זה 2,000 שקל שאשתו מרוויחה כמורה לנגינה לפסנתר, זהו.

האיש הוא כבן 63, כל חייו היה רופא, חייו הם רפואה. הסיכוי שלו לחזור ולעבוד במערכת הציבורית אינו קיים למעשה. הדבר היחיד זה לעסוק בפרקטיקה פרטית, זה הדבר היחיד שהוא יכול, ואין לי ספק שעקב יכולותיו הוא יוכל לשקם את התחום הזה כרופא שנותן יעוץ באופן פרטי.

לקחת לו את רישיון הרופא שלו לתקופה של 5 שנים זה גזר דין מוות עבורו, לא יעמוד בזה. לא נותרו לו עוד הרבה שנות עבודה.

ב"כ הקובל ביקש לאפשר למרשו לשוב לקהל הרפואה בתוך זמן סביר.

5. דברי הנקבל:

אני בן 63, אב ל-3 וסב ל-2, ועוד גדה שעומדת להיוולד.

אני בן למשפחה דלת אמצעים, פועל בניין היה אבי, ומכיתה ח' כל חופש גדול עבדתי בבניין כדי לעזור ללמוד בתיכון. רציתי ללמוד מדעי המדינה ומשפטים. הלכתי לנח"ל והגרעין שלח אותי לקורס חובשים, ולכן אני רופא היום, אין לי רופאים אחרים במשפחה.נסעתי ללמוד לאיטליה, חזרתי והתחלתי התמחות בהדסה תל אביב אצל פרופ' יוסי שטיין באונקולוגיה, ובחרתי בתחום הזה כי נראה לי שזה היה התחום שניתן היה לעזור לחולים במידה המרבית. כך הנחתי אז וזה היה התחום שעסקתי בו.שירתי בצבא עד גיל 45 כרופא בחטיבות קרביות, ומגיל 45 עד גיל 51 התנדבתי לעסוק בוועדות רפואיות.בתחום המקצועי עבדתי 7 שנים עם יוסי שטיין בהדסה תל אביב, וכשהוא עבר לבלינסון לנהל את האונקולוגיה שם הוא ביקש ממני להצטרף אליו, והלכתי איתו. הוא נפטר אחר כך. אהרון סולקס קיבל את המחלקה ב-1992 או 1993 כשראיתי מה קורה, מהי המגמה בעולם החלטתי שאני הולך לכיוון של טיפול בגידולי מערכת העיכול. כלומר אני לא אראה פחות חולים, אבל אני אראה את כל החולים של גידולי מערכת העיכול. בשנת 2000 קיבלתי הצעה בעצם גם מתל השומר וגם מאיכילוב לעבור לאיכילוב ולהקים שם את היחידה הזאת. כשהגעתי לשם היו 370 חולים חדשים

לשנה בגידולי מערכת העיכול, זה היה בשנת 2000. כעבור שנתיים היו שם 700 חולים חדשים לשנה, וכדי לסבר את האוזן 700 חולים זה בערך מה שרואים בקפלן או בבית חולים מאיר בכל האונקולוגיה שעל זה עובדים 5 חפאים. אני הייתי הרופא היחיד שעסקתי בתחום הזה. אולי זה יכול קצת להסביר את הלחץ ואת הכמות האדירה של לחץ שהתפתח שם. אין דבר כזה שאתה יכול להתעלל בחולה אונקולוגי, הוא הולך אתך שנים, הוא לא ילך אתך אם אני הייתי הטיפוס שניסו לתאר. אבל כשאתה עושה דמוניזציה כזאת בעיתון שאף אחד, שום דבר ממה שהיה כתוב בעיתון לא הגיע אחר כך לכתב אישום, וכש-50% לצערי מהחולים האונקולוגיים נפטרים אז אתה מוצא גם אנשים בודדים שיבואו ויפגים את מה שהם חשים כלפך, בייחוד כשהמשפחה הלכה לעולמה.

אני רוצה להגיד לכם עוד שני דברים בנושא העומס. במקביל לבית החולים עבדתי בזמנהוף בקופת חולים 3 פעמים בשבוע אחרי הצהריים מהשעה 16.00 עד 19.00, עבדתי שם כבודק שדיים לנשים, אבל גם כרואה חולים אונקולוגיים אחרי הצהריים, והדבר הזה נעשה משתי סיבות עיקריות קודם כל העומס בבית חולים היה לא אמשי, זה אפשר לי להעביר חלק מהחולים אלה שבאים למעקב 4 ו-5 שנים אחר כך שיעבור לי לזמנהוף, שם הם באים אחרי הצהריים, זה לא עולה להם אף אגורה, הם משלמים לקופה 13 שקל ואני תאה אותם שם. אני לא בטוח עד כמה מנהל בית החולים אוהב שמעבירים לו חולים לשם, אבל זה מעשה כדי להקל. זה גם נעשה כדי שאני אוכל לקחת חולים מהמערכת הציבורית ולהעביר אותם לאיכילוב כי זמנהוף נהג לשלוח את כולם לבלינסון. אז זה דבר נוסף. הדבר הבא שעשיתי, תחום העניין העיקרי שלי היה מחקר, ועל פי משרד הבריאות ע"ד ליפשיץ נדמה לי שהעיד בבית המשפט אמר שאני החוקר מס' 1 באונקולוגיה. יש לי 1,000 חולים במחקרים שונים בינלאומיים, והיינו בין שלוש המרכזים המגייסים הגדולים בעולם. אני לא אכנס למשפט כי זה לא הנושא הזה. זה לא כל כך מתיישב אם לבקש שוחד מחולה למחקר, אתה לא יכול לירות לעצמך ברגל. זה היה התחום העיקרי, הבאתי המון מחקרים חדשים לבית החולים, וזה הביא כמעט עוד חולים. עד היום אין מישהו, לא מח לי להציג את זה בצורה כזאת, אבל אין מישהו בקנה המידה שלי, לא מבחינת כמות המחקרים שמגיעים, לא מבחינת הקשרים הבינלאומיים, שאתה יושב בכינוסים על הבמה וכו'. אם אני יכול להפוך את זה למשהו, אני לא רוצה להיות פופוליסט מדי, אבל הייתי שלוש שנים ברשימה של עשרת הגדולים באופן רצוף עד המשפט. אם אתה לוקח את הרשימה שפורסמה עכשיו, אין אף איש עדיין בארץ בגידולי מערכת העיכול שמופיע שם. אני אמרתי שהלכתי לאונקולוגיה למרות התדמית של חולים מתים. אני חשבתי שזה התחום שאתה יכול לעזור בו, והתחום שאתה

עומד מול המשפחות בשבילי אין לו תחליף. אני 35 שנה עוסק בתחום הזה, אין לי תחליף, החולים הם כל עולמי, אתם תדברו עם ילדי הם לא סבלו לנסוע לסוף שבוע כי בטלפון בדרך בשישי, בשבת, בלילות, יש טלפונים לאורך כל הדרך, והוא אמר לי אני לא רוצה לשמוע על החולה שלך שמשלשל כתופעות לוואי, לא יכול לנסוע ככה. יכול להיות שחטאתי לא רק כלפי חלק מהחולים אלא גם כלפי חלק מילדי ומשפחתי. אבל בשבילי הרפואה והחיים חד הם. אני מאוד מבקש שתעשו כל מה שאתם יכולים לעשות במסגרות שלכם ואל תנתקו אותי מהחולים כי אין לי חיים בלי זה, באמת שאין לי חיים בלי זה. התמונה שצוירה, לכן פרצתי בבכי, התמונה שצוירה היא כל כך שונה מהמציאות שזה זועק לשמים. אבל אין לי מדינה אחרת, ואין לי בית משפט אחר, ואני מקבל בהכנעה את מה שבית המשפט אמר, ואני הולך לשלם את חובי לחברה, ואני אסיים את זה, ואני מבקש שעם סיום החוב הזה שלא תסיימו גם את חיי, כי אם אתם מסיימים את זה אתם מסיימים את חיי. סליחה.

6. החלטת הוועדה:

לאור הודעתו של הנקבל הוועדה מרשיעה אותו בעובדות ובעבירות שבכתב הקובלנה. הנקבל רופא אונקולוג מומחה בעל שם בתחום הסרטן הורשע כאמור ב 5 עבירות של לקיחת שוחד 4 עבירות של עושק ועבירה של מרמה והפרת אמונים. הדברים המובאים להלן בתוך מראות מצוטטים מגזר הדין. המעשים והעבירות בהם הורשע הנקבל הגם חמורים ביותר גם בשל "השחיתות שאפיינה את מעשיו אליה מתלווה פן מכוער במיוחד של ניצול מצוקת חולי סרטן ובני משפחותיהם מתוך תאוות בצע לשמה. הנאשם עשה שימוש ציני במעמדו הבכיר בבית החולים תוך ניצול חולשותיה של הרפואה הציבורית והעומס בו היא נחמנה לשם גריפה לכיסו. התמונה העולה מהתנהלותו של הנאשם כלפי החולים ומשפחותיהם במקרים בהם הורשע היא של יוהרה, חוסר אמפתיה למצבם וניצולם לגריפת ממון".

הוועדה מתייחסת במשנה חומרה למעשיו של הנקבל וזאת גם בשל ההחלטה שראתה אור בתוספת לגזר הדין בה נקבע כי :

"המעשים בהם הורשע הנאשם אונקולוג בכיר וסגן מנהל מחלקה בבי"ח איכילוב, בעל שם בתחום הרפואי בו התמחה מתאפיינים בניצול כספי, ציני ומרושע בחולה סרטן ובני משפחותיהם

מתוך רחיצת בצע. תפקידו הבכיר של הממשל בבי"ח הקנה לו סמך ואליטה בהם השתמש לרעה בצורה נלחנה להשגת מטרותיו. לאור כל אלה אני קובעת כי עבירות השוחד העושה והפרת אמונים בהם הורשע הן עבירות שיש עמן קלון".

הוועדה בבואה לשקול את אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל מצטרפת בכל הכבוד לדברי כבוד השופטת גריינברג שהובאו לעיל. אין מדובר במקרה חד פעמי אלא בשרשרת של מקרים שנמשכה על פני שנים, על החפאים העובדים בשירות הציבורי להקפיד ולקיים את הוראות התקש"ר בכל הקשור לתחום העבודה הפרטית. הוועדה רואה בחומרה יתרה את מעשיו של הנקבל ואין ספק כי והג בדרך שאינה הולמת חפא מרשה. הוועדה מציינת בצער כי הנקבל לא השכיל להפנים את מעשיו ולא הביע חרטה מלאה עליהם.

אל מול כל אלה הביאה הוועדה בשיקוליה לקולה את טענה כ"כ הנקבל את האמור במכתבי התודה והכרה של החולים ובני משפחותיהם, את האמור במכתב העצומה מסעם החולים ובני משפחותיהם ומכתב נוסף של ע"ד (1/1, 2/1, 3/1 בהתאמה) . את דברי הנקבל, את פועלו ומעשיו הטובים כלפי מטופליו, את תרומתו הגדולה בתחום פיתוח האונקולוגיה והיותו מומחה בולט בתחום זה, ואת גילו המתקדם בשנים. בשום לב לכל אלה ובשקלול הדברים, אם סבורים שיש להטיל על הנקבל אמצעי משמעת חמור ומרתיע, הן בשל חומרת המעשים והעבירות בהן הורשע, הן בשל חשיבותו של מתן מסר ברור וחד משמעי כלפי ציבור החפאים הנדרש להקפיד על סוהר מידת, כללי אתיקה ומוסר והן כלפי הציבור בכלל.

לאור כל האמור לעיל אם ממליצים בפני כבוד השר להטיל על הנקבל התליית רישיון לתקופה של 4 שנים.

פרופ' זק מישל
ד"ר יעקב אסף
יגאל חיות, ע"ד
מיג היועמ"ש לממשלה
חבר